

Sygn. akt II W 532/22

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **sędzia Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Agata Kwiecień

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniach 30.11.2022 r. i 22.03.2023 r.

sprawy **K. S. (1) z d. Z.**

ur. (...) w L.

córki Z. i Z. z d. K.

obwinionej o to, że:

w dniu 30 czerwca 2022 roku w L. przy ul. (...) dokonała uszkodzenia dwóch opon od dwóch rowerów o łącznej wartości strat 150 zł na szkodę T. G.

tj. o czyn z art. 124 § 1 kw

I. obwinioną K. S. (2) uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując za jego datę 29 czerwca 2022 r., stanowiącego wykroczenie z art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw wymierza jej karę 200 (dwustu) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 120 złotych i na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza opłatę w wysokości 30 złotych.

Sygn. akt II W 532/22

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

K. S. (2) wraz z mężem i dziećmi zamieszkuje w L. w budynku wielorodzinnym. Jest sąsiadką w szczególności T. i I. G., T. Ż., B. W., a także J. i E. R.. Początkowo dobre relacje sąsiedzkie z upływem czasu zmieniły się i doprowadziły do nieporozumień i konfliktu. K. S. (2) niejednokrotnie zwracała uwagę na zastawianie wspólnej części nieruchomości tj. korytarza rzeczami w postaci m.in. mebli, rowerów, czy wózków dziecięcych.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej K. S. (2) k. 29, zeznania świadka T. G. k. 3 verte i nagranie z toku rozprawy od 00:10:41 do 00:30:31 z k. 55-55 verte, zeznania świadka T. Ż. k. 6, i nagranie z toku rozprawy od 00:33:54 do 00:48:26 k. 55 verte- 56 verte, zeznania świadka B. W. k. 13 i nagranie z toku rozprawy od 00:51:45 do 01:02:08 z k. 56 verte-57,

zeznania świadka J. R. nagranie z toku rozprawy od 01:27:46 do 01:33:54 z k. 58, zeznania świadka S. M. k. 25 i nagranie z toku rozprawy od 01:41:29 do 01:44:42 k. 58 verte, zeznania świadka A. M. z k. 22 i nagranie z toku rozprawy od 01:46:24 do 01:51:32 k. 58 verte-59, zeznania świadka I. G. nagranie z toku rozprawy od 00:07:43 do 00:19:01 k. 90 verte-91, zeznania świadka P. S. nagranie z toku rozprawy od 00:22:49 do 00:36:17 k. 91-91 verte, zeznania świadka J. S. nagranie z toku rozprawy od 00:40:48 do 00:51:03 k. 92, kopia wywiadu kuratora k. 53)

Pewnego dnia przebywająca w korytarzu T. Ż. słyszała, jak w mieszkaniu K. S. (2) podniesionym głosem mówi, że „jak rowery będą tam stać, to poprzebija opony”.

(dowód: zeznania świadka T. Ż. –k. 9 i nagranie z toku rozprawy od 00:35:46 do 00:36:18 k. 66 verte-67)

W dniu 29 czerwca 2022 r. późnym popołudniem K. S. (2) weszła do korytarza, gdzie stały dwa rowery należące do T. G. i przebiła w pierwszym przednią, a w drugim tylną oponę. Po tym pospiesznie oddaliła się. Wartość łączna wyrządzonej szkody wynosi 150 zł.

(dowód: zeznania świadka B. W. k. 13 i nagranie z toku rozprawy od 00:51:45 do 01:02:08 z k. 56 verte-57, zeznania świadka T. G. k. 3 verte i nagranie z toku rozprawy od 00:10:41 do 00:30:31 z k. 55-55 verte, zeznania świadka T. Ż. –k. 9 i nagranie z toku rozprawy od 00:35:46 do 00:36:18 k. 66 verte-67 zeznania świadka I. G. nagranie z toku rozprawy od 00:07:43 do 00:19:01 k. 90 verte-91, notatka urzędowa –k. 1)

K. S. (2) ma obecnie 42 lata. Z tytułu zatrudnienia w charakterze kasjera-sprzedawcy zarabia miesięcznie 2800 zł netto. Mąż prowadzi działalność gospodarczą. Posiada dwoje dzieci, w tym jedno małoletnie na utrzymaniu. Nie była dotąd karana sądownie.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej K. S. (2) – k. 28 verte oraz nagranie z toku rozprawy od 00:01:39 do 00:04:49 k. 65-65 verte, karta karna – k. 48)

K. S. (2) od jesieni 2022 r. pozostaje pod opieką lekarza psychiatry i zażywa leki. Nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, ani inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na poczytalność. W czasie popełnienia czynu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem była u K. S. (2) zachowana.

(dowód: pisemna opinia sądowo-psychiatryczna – k. 74-76, zeznania świadka Z. Z. (3) k. 16, nagranie z toku rozprawy od 01:15:12 do 01:17:44 k. 57 verte)

K. S. (2) zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i przed sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Zapewniała, że w dniu 29 czerwca 2022 r. od godziny 15:00 do 19:00 nie była obecna w domu, gdyż przebywała u matki przygotowując ściany mieszkania do remontu. Wskazała, że do miejsca zamieszkania przybyła tylko na chwilę po psa. Stwierdziła, że nie ma niczego wspólnego z przebicciem opon w rowerach sąsiada, a zarzut uznała za zemstę z powodu konfliktu. Zaprzeczyła, aby kiedykolwiek mówiła, że uszkodzi rowery, a jedynie w ich temacie kontaktowała się z zarządcą nieruchomości, gdyż nie chciała by stały w korytarzu.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do poczynienia pozytywnych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa K. S. (2).

Wskazać na wstępie należy, że akcentowany zarówno przez obwinioną, jak i świadków konflikt sąsiedzki, który z jednej strony – zdaniem K. S. (2) stanowił miał powód skierowania bezpodstawnego zarzutu, mógł być także przyczyną zachowania opisanego wnioskiem o ukaranie. K. S. (2) nie jest bierną stroną tego konfliktu. Rzeczą sądu w tej sprawie było przeprowadzenie oceny uzyskanych dowodów – mających znaczenie dla rozstrzygnięcia pod kątem ich wiarygodności, a dalej - na podstawie wiarygodnych, poczynienie ustaleń faktycznych.

Wersja K. S. (2) nie przekonuje, bowiem zapewnienia, że w godzinach objętych zarzutem przebywała w mieszkaniu matki z wyjątkiem chwilowego przyjazdu do domu po psa, stoją w rażącej sprzeczności z innymi dowodami.

Matka obwinionej Z. Z. (3) próbowała przekonać, że w dniu zdarzenia córka będąc u niej pojechała po dziecko do przedszkola i po psa, ale także, że zawiozła mężowi obiad do miejsca jego pracy, podczas gdy sam mąż – P. S. zeznał, iż tego dnia przebywał w domu już na urlopie szykując się do wakacyjnego wyjazdu. Na domiar tego K. S. (2) zapewniając, że przebywała cały czas u matki, nie stwierdza tego, co świadek M., a mianowicie, że przybyła do niej z mężem i córką.

Wskazać także należy, że charakter zarzucanego zachowania nie wymagał dla przebicia dwóch opon rowerowych dłuższego okresu czasu. Do zajścia mogło dojść nawet w momencie przybycia do domu po psa, po którego to -jak sama obwiniona podała przyjechała.

Z powyższych względów sąd wyjaśnieniom obwinionej wiary odmówił.

Zauważalne jest w zeznaniach P. S. i J. S. negatywne nastawienie do rodziny G. i W. wobec przedstawiania ich zachowań utrudniających zwykle relacje sąsiedzkie i codzienne funkcjonowanie. Zdaniem sądu akcentowany nieporządek w korytarzu, na który nieskutecznie zwracano uwagę, był motywem działania obwinionej.

Zeznania T. G., jego żony I. G. wespół z relacją T. Ż. i przede wszystkim B. W. tworzą spójną i logiczną całość. Wersje uzupełniają się wzajemnie i dały podstawy do poczynienia pozytywnych ustaleń faktycznych w sprawie. Zważając na istniejący konflikt sąsiedzki sąd oceniał wersje w sposób ostrożny, lecz nie doszukał się okoliczności obiektywnych, które podważałyby wiarygodność zeznań wyżej wymienionych osób. Skoro T. G. wskazał na niezadowolenie obwinionej z racji przechowywania rowerów w korytarzu, T. Ż. słyszała, jak obwiniona mówi, że przebije opony jak rowery będą tam stać, następnie już w dniu zdarzenia B. W. napotkał wychodzącą z korytarza, gdzie rowery stały, obwinioną i usłyszał specyficzny odgłos schodzącego z opon powietrza idąc do swojego mieszkania, zaś po pewnym czasie pokrzywdzony, który rowery zostawił z napompowanymi oponami zorientował się, że powietrza w oponach nie ma i są zauważalne na ich bokach przedziurawienia, to oznacza, że K. S. (2) dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Zeznania Z. Z. (3), P. S. i J. S. są niewiarygodne w zasadniczej części, gdyż tendencyjne i ukierunkowane na uwolnienie obwinionej od odpowiedzialności. Z. Z. (3), P. S. i J. S. nie byli obecni na miejscu zdarzenia. Wersja z kolei A. M. i J. R. nie mogła mieć istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem żadna ze świadków nie była zorientowana w okolicznościach zajścia. A. M. wskazując na obecność w miejscu jej zamieszkania obwinionej z rodziną odniosła się wyłącznie do wersji przebiegu zdarzenia przedstawionej telefonicznie przez samą obwinioną, natomiast J. R. ponad dostrzegany konflikt sąsiedzki nie była w ogóle zorientowana w okolicznościach zdarzenia. Z powyższych względów zeznania świadków Z., M. i (...) nie mogły stanowić podstaw do czynienia ustaleń faktycznych.

Nieosobowym dowodom, których żadna ze stron nie kwestionowała sąd dał wiarę w całości.

Odnieść się wypada także do twierdzenia objętego linią obrony, a dotyczącego ewentualnego przetarcia opon w rowerach wskutek jazdy na gresie utwardzającym drogę dojazdową do nieruchomości. Sąd wyklucza powyższą ewentualność. Z wiarygodnych zeznań T. G. i jego żony wynika, że przed zdarzeniem T. G. powrócił samochodem do domu z miejsca pracy i wówczas jeszcze nie używane tamtego dnia dwa rowery stały na napompowanych kołach. Nadto uszkodzenia tego samego rodzaju – powstanie dziur w częściach bocznych opon w dwóch rowerach, i to w tym samym czasie, nie mogło być skutkiem przetarcia opon w ramach zwykłej eksploatacji. Przy tym na miejsce przybyła funkcjonariusz Policji, która sporządzając następnie notatkę urzędową (stanowiącą dowód w postępowaniu o wykroczenia wobec treści art. 76 § 1 i 2 k.p.k.) wskazała, że doszło do uszkodzenia opon.

Reasumując, sąd na podstawie wiarygodnych dowodów ustalił, że K. S. (2) w dniu 29 czerwca 2022 r. dokonała uszkodzenia dwóch opon od dwóch rowerów na łączną wartość szkody 150 zł. Swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Korekty wymagała data czynu objętego wnioskiem o ukaranie,

gdyż zarówno z zeznań T. G., jak i notatki funkcjonariusza Policji wynika jednoznacznie, że do zajścia doszło nie 30, a 29 czerwca 2022 r.

Podana przez T. G. wartość strat nie budzi wątpliwości. Z materiału dowodowego wynika, że wskutek powtarzających się tego rodzaju zdarzeń w okresie wcześniejszym wymieniał w rowerach opony i dętki, a przez to orientował się w aktualnych ich cenach rynkowych. Podane wartości: ok. 60 zł za oponę i dętkę do jednego roweru i wyższą cenę do roweru drugiego – typu góral nie budzą wątpliwości sądu, nie były też kwestionowane w toku rozprawy. Gdyby pokrzywdzony i tym razem zdecydował się zakup nowych opon, zmuszony byłby ponieść tego rzędu wydatek, toteż jest to wartość wyrządzonej szkody.

Stopień społecznej szkodliwości czynu nie jest znaczny. Obwiniona działała pod wpływem emocji determinowana konfliktem sąsiedzkiem, niewielka jest też wartość szkody.

Za okoliczność łagodzącą wymiar kary sąd przyjął uprzednią niekaralność obwinionej. Za okoliczność obciążającą brak zahamowania przed działaniem, które wyłącznie może zaognić konfliktowe relacje z sąsiadami i jest społecznie niepożądane.

Sąd wymierzył K. S. (2) karę 200 zł grzywny. Obwiniona, uwzględniając rodzaj i wysokość kary, biorąc pod uwagę jej wiek, wykształcenie i doświadczenie życiowe potrafi wyciągnąć na przyszłość wnioski w zakresie zasadności i konieczności karania za tego rodzaju zachowania. Grzywna w takim wymiarze zdoła uzmysłwić nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem i stanowi wystarczającą dolegliwość. Kara w takim wymiarze wystarczy także do powstrzymania obwinionej przed złośliwymi zachowaniami w przyszłości.

O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o art. 119 § 1 k.p.w. Zgodnie z regułą procesową osoba, której przypisano popełnienie wykroczenia jest zobowiązana ponieść koszty postępowania, które w postępowaniu o wykroczenia mają charakter zryczałtowany i w przypadku konieczności przeprowadzenia rozprawy wynoszą 120 zł. Nadto stosownie do zasady wyrażonej w art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych obwinionej została wymierzona należna opłata w kwocie 30 zł.